

משנה - יומא

פרק ה - משנה א

הוציאו לו את הכף ואת המחטה **{א}**, וחפן מלא חפניו ונתן לתוף הכף, הגדול לפי גדלו, והקטן לפי קטנו, וכך היתה מדתה. נטל את המחטה בימינו ואת הכף בשמאלו. היתה מהלך בהיכל, עד שמגיע לבין שתי הפרכות המבדילות בין הקדש ובין קדש הקדשים, ובניהן אמה. רבי יוסי אומר, לא היתה שם אלא פרכת אחת **{ד}** בלבד, שנאמר (שמות כו), והבדילה הפרכת לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים. החיצונה היתה פרופה מן הדרום **{ו}**, והפנימית מן הצפון. מהלך בניהן, עד שמגיע לצפון. הגיע לצפון, הופך פניו לדרום, מהלך לשמאלו עם הפרכת עד שהוא מגיע לארון. הגיע לארון. נותן את המחטה בין שני הבדים. צבר את הקטרת על גבי גחלים, ונתמלא כל הבית פלו עשן **{ח}**. יצא ובא לו בדרך בית כניסתו, ומתפלל תפלה קצרה בבית החיצון, ולא היה מאריך בתפלתו, שלא להבעית את ישראל:

פרק ה - משנה ב

משנטל **{יא}** הארון, אכן היתה שם **{יב}** מימות נביאים ראשונים **{יג}**, ושתיה היתה נקראת, גבוהה מן הארץ שלש אצבעות, ועליה היה נותן: